

VALMIERAS KIMIKAS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS IZDEVUMS

Izsnāk kops
1979. gada 23. oktobra

CETURTIDĒN,
1980. gada 13. februārī

Nr. 1 (528)
Cena 1 kap.

RAŽOJAM TAUTAS PATĒRIŅA PRECES

Aizvakar rajona laikrakstā «Liesma» varējām lasit, kādas tautas patēriņa preces tiek ražotas mūsu uzņēmumā 5. cehā. Taču, zinot to, ka ne visi mūsu strādājošo izlasa «Liesmu» no 1. līdz 4. lappusei, un vadotām pēc principa, ka «dubults neplis», nolēmām par to vēlreiz informēt arī savus lasītājus. Piešķemam pastāstīsim par arī jau zināmo: ko ražojam 7. cehā.

Tātad plaša patēriņa preces top divos cehos. Vispirms — par 5. kuru ilgus gadus vada Māra Daugule. Kolktīvs ir stabils, pierādījis sevi un savu varēšanu pastāvēt daudzās sarežģītās situācijās. Ipāši problemātiskās neritmiskās ražošanas apstākļos.

Cehā ražo 210 000 motobrauceju aizsargepuru gādu. Tā kā cepuri ražošanā uzkārtā pamatīga pieredze, te savulaik gatavoti arī ipāši svarīgi pasūtījumi — cepures kārtīnu braucējiem, cepures PSRS riteņbrauceju olimpiskajai izlasei, ar tām dežurās iziet valsts autoinspekcijas darbinieki. Pieprasījumi tirdzniecības tiklā pēc motobrauceju aizsargepūriem ir liels, produkcija tiek realizēta arī ārpus Latvijas. Rūpnica tehnoloģiskie dienesti šobrīd strāda pie jaunu cepures modeļa veidošanas ar uzlabotām dizaina ipābābām. Ir grūtības ar aluminiju kvalitatīvi presformām, taču te remontu un mehāniskā cehā speciālisti Andra Gūtmane vadība risina plāzmaz uztupotāšanas problemas, līdz ar to vienā tuvā nākotnē būs iespējams motobrauceju aizsargepuru ražot tikai labā kvalitātē.

Veselības jostas. Mediki to iesaka iegādāties tiem, kuri veic sēdošu vai smagu darbu, kas saistīts ar statīku mugurkaula noslodzīti vai strādājot nelabvēlīgos laika apstākļos. Josta ieteicama profesionāliem ūdens, celtīniem, tehnisko sporta veidu sportistiem, kā arī cilvēkiem, kuri priekšroku dod aktivai atpūtai daba; makšķerniekiem, medniekiem, auto un moto tūristiem. Ta pasārgā vidukli no straujas temperatūras maiņas.

Vēl pagājušajā gadā cehs ražoja arī sporta somas, taču konkurencē cīņā «Somdara» un citu specializētu uzņēmumu ražojumi tālu ap-

steidz mūsējos, līdz ar to bijām spiesti ierindoties zaudētājos. Somu ūšanā pārtraukta.

Šo ziņu vadām bez smiega. Taču, neraugoties uz to, Pērnavais slēpju rūpniecība ir loti ieinteresēta sāgent Valmierā ražotu laminātu. Ta ir stiklaplasta lenta ar augstām fizikālā mehāniskām ipābābām, kas piepreseta slēpēm, dod tām lielu izturību. Laminātu cehā ražo jau divus gadus, ja nākotne rūpniecītiks iekārtota arī otrs līnija, — produkcijai pieprasījums tāpat būs garantēts. Par sekunģu lamināta ražošanu atzinība pienācas ne tikai tāsējamā rāzotājībā, bet arī tehnoloģijā. Rasmal Skujīna, automātikas, kā arī remontu un mehāniskā ceha speciālistiem.

Kādreiz rūpniecībai bija sekunģa sadarbība ar aviācijas aprindām, 5. cehā gatavoja aizsargepuru čālus un maskas no stiklaplasta bez apdaras. Tikpat rūpīgu attiekīmi tagad prasa tenisa rakētu gatavošana. To ražošana pilnībā vēl nav apgūta, lai gan šogad tirdzniecības tiklam jānodedod 2000 rakētu, kas visas paliks republikā. Aristokrātiskais sporta veids teniss versas plāšumā, mūsu valstī ražo raketes no koka, tās ir neizturīgas, bet mūsu ražojojums no stiklaplasta pēc visiem parametriem atbilst augstam prasībām. Loti sarežģīta ir rakētu apdaras tehnoloģija, tā līdz ar iekārtām rūpniecībai izmaksāja vairākos simtos tūkstošos rubļu, tāpēc, cerams, raketes klūs par iekāres objektu tenisa cīņātājiem un vrienākus nesis uzņēmumam arī krietnu peļvu. Vienas raketes ligumēcena ir 175 rubli.

Līdz ar pavasara festivālo cilvēkiem nepieciešams kļūs sīti sažīves vajadzībām. Arī tas — 5. cehā ražojums (protams, vispirms tas tiek austs 4. cehā). Par šo pro-

dukcijas veidu lielu interesu izrāda vairākās ārzemju firmas, un tālāk nākamā cehā tiek uztādīta otrs sēta apstrādes līnija, uz kurās būs iespējams ražot 1,20 m platu izstrādājumu.

Dekoratīvo audumu ražošanas cehā, kuru vada Andrejs Renīts, 5. cehā, tiek garantiēta arī apstrādes līnija, tā joprojām veikalā plauktos neiegulst. Arī citu republiku tirgotāji pieprasīgan vienkrāsainos, gan drukātos audumus. Katru gadu apmēram puse zīmējumu tiek nomināti, tā kā produkcija aizvien izskatās jauna, neapnīkstoša. Krietu dāļu plānām naudas izteiksmē dod salvetes un kalendāri. Taču, runojot par kalendāriem, ceha speciālisti min faktus, kad vairākus gadus pēc kārtas vasaras vidi uz rūpniecību atpakaļ tiek atgādīti vairāki tūkstoši kalendāru, kuriem ceļās vairākās ārzemju firmas neizmaksāja vairāk nekā 100 rubļus.

Un vēl. Sobrid apgūšanas stadijā cehā atrodes dubletās polivinilchlorida materiāls un stikla auduma pamata, kas paredzēta vannas istabu, virtuvju, priekšnamu sienu un citu interjera elementu apdarei, durvju un mēbelu tapšanai, sporta inventāra apvalku izgatavošanai. Šis materiāls ir ar ievērojamu mehānisko stipribu, izturību pret apkārtējās vides un mikroorganismu iedarbību, to var ūtīt ar sintētiskajiem mazgāšanas līdzekļiem un izmānot temperatūras intervālu no -30°C līdz +30°C.

Kad atkal kāda saietā pacelsies plākās ar aicinājumiem «Skiedru arāno Latvijas», — lai mūsu zināšanai ir šie argumenti par labu rūpniecīci.

VIZMA LEJSTRAUTA

VAI IZLAIDĪSIM RŪPNĪCAS AKCIJAS?

Ar PSRS Ministru Padomes lēmumu no 1988. gada 15. oktobra, lai radītu strādājošo ieinteresētību par savu uzņēmumā produkcijas izlaidi un finansiāli samniecības darbības gala rezultātiem, atjauns akciju veidā iesaistītu persona naudas līdzekļus uzņēmumā darbībā. Sini nolūkā uzņēmumos izlāž akcijas, kas uz pilnīgas brivprātības principa tiek izplatītas starp uzņēmuma strādājošiem. Akcijas ir vērtspapīrs, ko uzņēmums iegādājas caur Valsts banku un pēc tam realize konkrētai personai, uzrādot vērtspapīrā tā ipānieka vārdu un uzvārdu. Akcijas tiek izplatītas 50, 100, 250 un 1000 rubļu vērtībā. Akcijas ieguldītā līdzekļu var tikt iemantoti ar ražošanu saistīti pasažu veikšanai, tehniskai pārkārtīšanai, jaunu produkcijas veidu apgūšanai, tautas patēriņa preču rāzošanas palielināšanai. Daja šo līdzekļu var tikt izmantoti sociāliem merķiem, piemēram, dzīvības celiņiebā.

Uzņēmumā lēmumu par akciju izlāšanu var pieņemt tikai darba kolktīva pārstāvībā konferenčē, kurā tiek noteikta izlāzīmo akciju summa, kārtība, kādā tās ir realizējamas, summas, par kādu viens strādājošais tās var iegādāties, kā arī lemts par ieguldītām līdzekļiem saņemāmā ienākuma — dividendum apmēru.

Lenākumu — dividendes akciju ipāniekiem izmaksā no uzņēmuma materiāla stimulēšanas fonda pēc gada noslēguma, bet ne vēlāk kā līdz nākamā gada 1. martam. Izmaksājamo dividendu apmērs ir jāparedz materiāla stimulēšanas fonda izlietotuma tāmējā, un tas tiek garantēts saņēmējām. Tāpat arī tiek garantēta akcijas ieguldītā līdzekļu atmaksa to ipāniekiem no uzņēmuma puses. Ja darbinieks atbrivojas no darba, viņam tiek atgriezta iemaksātā akcijas summa, kā arī izmaksātā ienākuma no tās.

Tie darbinieki, kuri ir nostrādājuši ilgstošu laiku uzņēmumā un aizgājuši pensiju, pēc darba kolktīva priešķlikuma arī pēc tam var būt par akcionāriem un saņemt ienākumu.

Uzskatu, ka mūsu rūpniecības akcijas varētu izlaist par summu viens miljons rubļu, un to ipāniekiem gadā izmaksāt dividendes 6 procentu apmēra, kas sastādot 60 tūkstošus rubļu vai no katru ieguldītā tūkstoša saņemtu 60 rubļus, kas būtu ievērojami vairāk nekā maksā krājbankas. Noguldījumu maksimāla summa vienai personai varētu būt 10—15 tūkstoši rubļi. Te protams, nebūtu vēlat runāt tikai par kaut kādu naudas pelnīšanas avotu, bet gan par to, ka ieguldīt personiski līdzekļus, akciju ipānieki veicinātu kadrus mainību un gāla rezultātā gūtu ievērojami lielākus ienākumus. Prețejā gadījumā iesaistīšanās akcionāri pulka zaudētā galveno nozīmi.

Uzņēmumā lēmumu par akciju izlāšanu var pieņemt tikai darba kolktīva konferences sasaukšanai, vajadzētu šo jautājumu pārdomāt gan cehos, gan atsevišķos dienestos un izteikt savus priešķlikumus, jo nebūtu nozīmes iegādāties akcijas, ja tās netiks realizētas vai arī tiks realizētas par nefielām summā.

Jāuzņem — ka mūsu radniecības akciju uzņēmumā — Berdjanša stikla skiedras rūpniecība 1989. gada akcijas strādājošiem tākā realizētas gandrīz par vienu miljoni rubļu. Vēlreiz grūbi teikt, ka šīm konkretnajām gadījumā lēmums par akciju realizēšanu starp rūpniecības strādājošiem var tikt pieņemts tikai rūpniecības kolektīva konference.

Visus interesentus lūzu zvanīt vai personīgi griezties gramatvedībā.

ANDREJS MIGLENIEKS,
rūpniecības galvenais gramatvedis

ĶĒDES REAKCIJA

Kā veicas ar ražošanas plāna izpildi februārī? So jautājumu uzdevām rūpniecības ražošanas daļas priešķniecei **MĀRAI STĀNEVICAI**. Lūk, ko viņa pastāstīja:

— Uz 13. februāri gatavās produkcijas nodosašanas plāna norādītām vērtībām izpildīts par 105,6 procentiem. Vai tas ir labi vai slikti? Kas slēpjās arī viedēja skaitī?

Katrām cehām ir savs plāns, savs uzdevums katrai dienai pa sortimentiem. Izpildi rezumejām gan naturālu, gan naudas izteiksmē, 105,6 procenti — tas ir plāna izpildes rādītās naudas izteiksmē. Vislabāk februārī līdz šim veicēji pastāstīja ienākumā arī kāmīkās apstrādes ceha kolektīvem.

1. ceha plānu līdz 13. februārim bija izpildīts par 139,9 procentiem gan precu produkcijā, gan arī nodrošinājis ar stikla lodītēm 2. ceha elektrokrāsai nodaju. Labi strādā 4. ceha (audīs), kas ievērojām kārtām, tās iemaksātā akcijas summa, kā arī ieguldītā līdzekļu atmaksa to ipāniekiem no uzņēmuma puses. Un galvenokārt tikai tāpēc, ka cehs nav nodrošinājis ar izteiksmēm no 2. ceha. Tieši, sāusānas cehs labi nodrošinājis ar pusfabrikātēm 6. un 7. cehu. Tomēr dekoratīvo audumu apdaras cehs plānu išteinojis tikai par 93,6 procentiem, jo uz 1. februāri nebija iestrādājuši daudzus līmetājus.

Gripas epidēmija iespaidojusi arī

tautēja patēriņa pēc ražošanas cehu, kas līdz 13. februāriem plānu izpildīja tikai par 95 procentiem. Sevišķi tas jūtās motobrauceju cēpu ražošanā, jo slimības dēļ nestrādāja daudzus līmetājus.

Jācer, ka februārā atjāra tāpēc, ka iestrādājuši, kas sāsīmās gadījumu skaitā samazināja, ražošanu, ja iestrādājuši rātē rātāt. Taču galvenais jautājums — kadrus trūkums 2. ceha — joprojām palieki ļoti aktuāls. Tāpēc grūbi atkarīto aicināt viss, kas apguvuši operatoru profesiju un strādā citur, un kam veselība to atlauj, palīdzēt 2. ceham pārvaret lielās grūtības. Tas ir ļoti svarīgi, jo strauji tuvojas vasaras atvainījumu, dārziņu apstrādes un celojumu laiks, kad, kā priedēz to liecinā, darba spēka trūkums. Tas jau kļūvis hronisks, bet šī gada pirmajos mēnešos to pastiprināja arī gripas epidēmija. Bija dienas, kad cehā ar gripi slimoja vairāk strādnieku nekā atradās atvainījumā. Un, cik apzināgi, varetu teikt, — pašizlīdzīgi strādāja ierindā esošie, tomēr «cīvīkt» plānu nebija un nav iešķemējams.

